

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Štefana Sekelského v trestnej veci obvineného **B. K. pre pokračovací trestný čin sprenevery** podľa § 248 ods. 1, ods. 3 zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (Trestný zákon) a iné, vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. PN-2T 187/03, na neverejnom zasadnutí v Bratislave 22. septembra 2010 o dovolaní, ktoré podal obvinený proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave zo dňa 12. decembra 2006, sp. zn. 3Tos 127/2006, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 Tr. por. per analogiam dovolanie obvineného **B. K. sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd v Trnave uznesením zo dňa 31. mája 2006, sp. zn. PN-2T 187/03, podľa § 60 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov vyslovil, že obvinený **B. K.** sa v skúšobnej dobe neosvedčil, a preto trest odňatia slobody uložený trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany zo dňa 1. decembra 2003, sp. zn. 2T 187/03, v trvaní 2 (dva) roky, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 4 (štyri) roky, vykoná. Podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do I. (prvej) nápravno-výchovnej skupiny.

Proti tomuto rozhodnutiu podal obvinený sťažnosť.

Krajský súd v Trnave uznesením zo dňa 12. decembra 2006, sp. zn. 3Tos 127/2006, podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie a súčasne podľa § 50 ods. 4

Tr. zák. č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov vyslovil, že obvinený B. K. sa v skúšobnej dobe neosvedčil, a preto trest odňatia slobody uložený trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany zo dňa 1. decembra 2003, sp. zn. 2T 187/03, v trvaní 2 roky, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 4 roky, vykoná. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti uvedenému uzneseniu Krajského súdu v Trnave podal obvinený dovolanie bez uvedenia konkrétneho dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

V dovolaní obvinený namietal, že jemu ani jeho obhajcovi nebolo doručené predvolanie na verejné zasadnutie Krajského súdu v Trnave vo veci podanej sťažnosti voči rozhodnutiu Okresného súdu v Trnave o jeho neosvedčení sa v skúšobnej dobe. Rovnako mu nebolo doručené ani následné rozhodnutie krajského súdu, ktoré podľa jeho názoru teda nemôže byť právoplatné a vykonateľné. Vzhľadom na uvedené sa obvinený domáhal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil uznesenia Krajského súdu v Trnave zo dňa 12. decembra 2006, sp. zn. PN-2T 187/03 a vydal nové uznesenie o osvedčení sa v skúšobnej dobe podľa § 52 ods. 2 Tr. zák.

K dovolaniu sa vyjadrila aj prokurátorka Okresnej prokuratúry v Trnave, ktorá navrhla, aby najvyšší súd dovolanie obvineného podľa § 382 Tr. por. per analogiam odmietol s poukázaním na ustanovenie § 368 ods. 1 Tr. por., nakoľko obvinený podal dovolanie voči rozhodnutiu, voči ktorému tento opravný prostriedok nie je prípustný.

Najvyšší súd ako súd dovolací po preskúmaní veci dospel k záveru, že podaný mimoriadny opravný prostriedok nie je možné akceptovať.

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať proti rozhodnutiu súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená.

Trestný poriadok nevymedzuje síce pojem vec právoplatne skončená, ale z výkladu jeho ustanovení § 368 až § 392 je logický záver, že uvedený pojem napĺňajú len rozhodnutia týkajúce sa merita veci, teda rozhodnutia, ktorým sa končí trestné stíhanie obvineného ako celok. Odporovalo by logickým zámerom zákona (Trestného poriadku), ak by

mimoriadnym opravným prostriedkom – dovolaním – bolo prípustné napadnúť aj iné rozhodnutia súdov prvej a druhej inštancie nie vo veci samej, teda tie, ktorými bolo rozhodnuté len o parciálnych otázkach, resp. o otázkach nadväzujúcich na meritórne rozhodnutie.

Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok má v trestnom procese výnimočné postavenie a bolo by nelogické jeho osobitný štatút narúšať aj možnosťou napadnúť parciálne rozhodnutie, ktorých zákonnosť a dôvodnosť je posudzovaná v celkovom kontexte pri rozhodovaní in meritu, resp. sú následkom takého rozhodovania.

Dovoláním teda je možné napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu vo veci samej (368 ods. 1 Tr. por.), ktorým je

1. rozsudok alebo trestný rozkaz, ktorým bol obvinený uznaný za vinného a bol mu uložený trest, resp. ochranné opatrenie alebo bolo upustené od potrestania;
2. rozsudok, ktorým bol obvinený oslobodený spod obžaloby;
3. uznesenie o zastavení trestného stíhania;
4. uznesenia o postúpení veci inému orgánu;
5. uznesenie o uložení ochranného opatrenia;
6. uznesenie o podmiennečnom zastavení trestného stíhania;
7. uznesenie súdu o schválení zmieru a zastavení trestného stíhania;
8. rozsudok o schválení dohody o vine a treste v obmedzenom rozsahu - § 334 ods. 4 Tr. por.;
9. rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok proti rozsudku alebo uzneseniu uvedenému sub 1 až 7.

V rozhodovanej veci teda dovolanie obvineného B. K. nebolo podané vo veci, v ktorej procesná strana môže tento mimoriadny opravný prostriedok podať.

Keďže v rozhodovanej veci neboli splnené podmienky dovolania podľa § 368 a § 371 Tr. por. Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného B. K. podľa § 382 Tr. por. per analogiam odmietol.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 22. septembra 2010

JUDr. Milan L i p o v s k ý , v. r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Štefan Sekelský

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová